

انسان با این لباس غواصی به ماهی تبدیل می‌شود

جراحی بازنشسته طرح لباس غواصی را ارائه کرده است که می‌تواند با ایجاد توانایی تنفس در مایع، انسان را به ماهی تبدیل کرده و فرصت غواصی کردن در عمیق‌ترین اقیانوس‌ها را به وجود آورد.

جراحی بازنشسته طرح لباس غواصی را ارائه کرده است که می‌تواند با ایجاد توانایی تنفس در مایع، انسان را به ماهی تبدیل کرده و فرصت غواصی کردن در عمیق‌ترین اقیانوس‌ها را به وجود آورد. انسان‌ها تا به حال ثابت کرده‌اند که می‌توانند به راحتی رفتارهای طبیعی و ویژه حیوانات را تحت شرایط خاصی آموخته و تکرار کنند. پرواز کردن، بالا رفتن از مرتفع‌ترین کوه‌ها و نقب زدن از جمله رفتارهایی است که انسان‌ها با تقلید از حیوانات آنها را فرا گرفته‌اند و تنها حیوانی که توانایی‌هایی فراتر از قدرت انعطاف‌پذیری و یادگیری انسان‌ها دارد ماهی است.

تاکنون تجهیزات زیادی برای شنا کردن در زیر آب برای انسان‌ها ابداع شده است که تجهیزات غواصی یکی از آنها است، اما این تجهیزات تنها در عمق کم می‌توانند کاربرد داشته باشند به دلیل ناتوانی انسان در غلبه بر اختلالاتی که حین غواصی در سیستم گردش خون بدن به وجود می‌آید، غواصی در عمقی بالاتر از 70 متر برای انسان غیر ممکن است و تنها چند فرد حرفه‌ای وجود دارند که می‌توانند از این مرز عبور کنند.

انکون یک مخترع اعلام کرده موفق به خلق راه حلی برای غلبه بر این مشکل شده است و شیوه پیشنهادی او تبدیل کردن انسان به موجودی است که می‌تواند مانند ماهی‌ها در آب تنفس کند. "آرنولد لاند" جراح بازنشسته قلب و ریه موفق به طراحی لباس غواصی شده است که به انسان امکان می‌دهد اکسیژن مایع را تنفس کند، محلولی ویژه که به شدت از مولکول‌های اکسیژن غنی شده است.

این ایده به سرعت تصور دردناک غرق شدن را در ذهن به وجود می‌آورد، اما ریه‌های انسان از توانایی‌های کافی برای جذب اکسیژن از مایعات برخوردار است. به گفته لاند اولین حیل‌های که برای این کار باید فراگرفت این است که بر رفلکس تحریک گلو غلبه کرد، اما زمانی که مایع اکسیژن دار وارد ریه انسان شود، همان احساسی را خواهد داشت که تنفس اکسیژن گاز در انسان به وجود می‌آورد.

لاند لباس غواصی را طراحی کرده است که به غواصان امکان می‌دهد در آن پرفلوروکربن غنی شده از اکسیژن را تنفس کنند، نوعی مایع که می‌تواند مقادیر زیادی گاز را در خود حل کند. این مایع درون یک کلاه ویژه قرار داشته و جایگزین اکسیژن موجود در تمامی حفره‌های بینی، ریه‌ها و گوش‌ها خواهد شد.

از سویی دیگر دی اکسید کربنی که معمولا در هنگام تنفس از بدن انسان خارج می‌شود نیز به واسطه وصل کردن دو آبشش مکانیکی به رگ‌های جلویی پاهای غواص، از بدن خارج خواهد شد. همچنین با استفاده از اکسیژن معلق در مایع دیگر غواصان نباید درباره عارضه‌ای که در اثر ورود به اعماق بالا و افزایش فشار آب در بدن انسان به وجود می‌آید، نگران باشند.

سیستم تنفس در مایع به داستان‌های علمی تخیلی شباهت زیادی دارد و در فیلم تخیلی 1989 جیمز کامرون به نام The Abyss نقشی کلیدی به عهده داشت، اما این شیوه در حال حاضر در برخی از بیمارستان‌های پیشرفته آمریکا برای محافظت از نوزادان نابلغ مورد استفاده قرار می‌گیرد.

به گزارش خبرگزاری مهر، زمانی که فردی در حال غرق شدن است، لحظه‌ای فرا می‌رسد که غریزه "تنفس نکردن مایع" تحت تاثیر غریزه قوی‌تر "یک نفس دیگر بکش" قرار می‌گیرد و فرد نا امیدانه سعی می‌کند برای ورود اکسیژن به درون جریان خون آخرین تلاش خود را انجام دهد اما در صورتی که این مایع از مولکول‌های اکسیژنی برخوردار باشد که از میان مایع وارد جریان خون شوند، حیات به جسم فرد باز خواهد گشت در واقع زمانی که فردی در آب غرق می‌شود، این آب نیست که وی را غرق کرده، بلکه عدم توانایی فرد در جذب اکسیژن آب است که منجر به مرگ وی خواهد شد.

استفاده از این شیوه در بیمارستان‌ها تا کنون جان نوزادان نابالغ زیادی را نجات داده است به شکلی که 60 درصد از نوزادان نابالغی که تنها 5 درصد شانس نجات یافتن داشته‌اند، با قرار گرفتن در میان این نوع از مایع توانسته‌اند به زندگی ادامه دهند با این حال به دلیل کمبود بودجه و عدم سرمایه گذاری در زمینه این تکنیک، شیوه تنفس در مایع بسیار ناشناخته و نادر باقی مانده است.

این تکنیک تا کنون بر روی جانداران متفاوتی آزمایش شده و نتایج امیدوارکننده‌ای از خود نشان داده است و اکنون زمان آن رسیده تا انسانی آمادگی خود را برای آزمایش این شیوه کمی ترسناک از غواصی اعلام کند. به گفته لاند انسان تا کنون از بالاترین کوه‌ها بالا رفته و به فضا سفر کرده است، اکنون زمان آن رسیده تا شیوه‌ای قابل قبول برای اکتشاف و ماجراجویی در اعماق اقیانوس‌ها کشف شود.